

[Pelle Voigt]

at tilskrive manglende forsvarsvilje, i pressen højlydt har brokket sig over de kostforhold, man byder værnepligtige, og jeg tror ikke, det er, fordi de er så frygtelig forvante inden for kongehuset. Det er altså en fornemmelse og en følelse, som deles af stort set alle de mennesker, der bevæger sig rundt på tjenestestederne.

Konklusionen er den, at der simpelt hen ikke fra regeringens side er interesse for at gøre noget ved dette, og at man formentlig igen og igen, som man har gjort det i disse mange år, vil trække sagerne i langdrag og prøve at sørge for, at der ikke sker noget.

Det interessante er, at disse forslag, i den udstrækning de har økonomiske konsekvenser, vil have positive økonomiske konsekvenser for forsvaret, så vidt jeg kan se. Og jeg kan i hvert fald forsikre ordførerne for de borgerlige partier, der er bekymrede for, hvordan dette skal finansieres, at det naturligvis som altid vil være sådan, at forslag, som er fremsat af SF, og som medfører udgifter, også får SF's støtte i Folketingets Finansudvalg. Det vil sige, at hvis økonomien viser sig at være en uoverstigelig hindring for i den fremtidige indretning af kasernefaciliteter at lave tekøkkener og der i den anledning skal produceres et aktstykke til Folketingets Finansudvalg, kan de herrer være helt overbeviste om, at SF stemmer for, ligesom vi vil stemme for andre merudgifter, som følger af de forslag, vi har fremsat.

Men egentlig er vores opfattelse den, at hvis man f.eks. forbedrer arbejdsmiljøforholdene og færre mennesker kommer til skade, kunne det godt tænkes at betyde færre udgifter for det offentlige. Jeg ved godt, at det er sådan en lidt primitiv argumentation, men jeg tror faktisk, den er rigtig. Når folk f.eks., som det er tilfældet i noget af det materiale, vi har haft lejlighed til at gå igennem i forbindelse med udarbejdelsen af disse forslag, bliver 10 pct. invalide på en eller anden øvelsesbane, er det faktisk noget, der ud over at være yderst ubehageligt og generende for den pågældende person også kommer til at påhvile samfundet som en byrde. Derfor tror jeg, det er rigtigt at forebygge i disse tilfælde ved at foretage en forbedring af sikkerhedsuddannelserne. Og man kunne også nævne andre ting.

Med hensyn til forsvarsministerens problemer med at få folk til i tilstrækkeligt omfang at købe ind i forsvarets kantiner forstår jeg dem

endnu bedre efter at have hørt forsvarsministerens indlæg her, hvor der jo argumenteres på den måde, at priserne reguleres efter, hvad folk får i løn, og ikke efter, hvad der er af fødevarer til de pågældende personer. Altså: Hvis lønnen sættes op, stiger priserne i kantinerne også automatisk; sådan forstod jeg forsvarsministerens indlæg. Og at det at gøre det billigere for de værnepligtige at få noget at spise ville være en skjult lønforhøjelse, ja ligefrem en art skattefidus, har jeg meget svært ved at se, men det viser jo, at der ikke er noget realistisk forhold mellem produkterne i forsvarets kantiner og priserne. Det er vi mange der længe har haft en stærk fornemmelse af.

Jeg ville da egentlig mene, at her kunne regeringens privatiseringstanker komme på en prøve. Nu har man i årevis fumlet rundt og prøvet at få disse kantiner til at fungere. Jamen så udliciter dem dog til nogle mennesker, der har forstand på det, til DSB, til private restauratører, eller hvad ved jeg, og lad dem så konkurrere! Lad dem sælge råvarer til de værnepligtiges tekøkkener og konkurrere med den lokale købmand, hvis de vil det! Prøv at bruge nogle af de trods alt på visse punkter anvendelige borgerlige ideer, som findes, til en rationalisering også inden for forsvaret, også i forhold til den hellige ko, vi snakker om her!

Jeg er overbevist om efter behandlingen i dag, at vi kan nå et langt stykke vej, at vi kan få nogle af forslagene vedtaget, som de er, og at vi kan få andre af forslagene vedtaget i en noget ændret form. Under alle omstændigheder har vi jo allerede opnået, at forsvarsministeren har forsikret, at man nu på disse områder vil begynde at foretage sig noget, og det er i sig selv imponerende.

(Kort bemærkning).

Bo Kristensen (KF):

Det er hr. Pelle Voigts indlæg, som giver mig anledning til at komme herop

Vi må altså konstatere, at når vi taler om penge til forsvaret, kan man alene forvente SF's støtte til de forslag, SF selv kommer med. Det synes jeg er ganske interessant. Det vil sige, at alle andre love, f.eks. miljølove, som skal gælde for forsvaret, ønsker man ikke at støtte bevillinger til i Finansudvalget. Det kalder jeg en fornuftig måde at samarbejde på i forbindelse med vedtagelsen af en finanslov!